

«Ελπίζω να μην περιμένεις το αύριο για να ζήσεις»...

Βασανιστικό συναίσθημα να θες να ‘κόψεις’ τα δεσμά από κακές συνήθειες, αρνητικές σκέψεις, αμφιθυμίες και αλλόκοτες συμπεριφορές· να νιώθεις ότι κάτι...μα κάτι σε τραβάει και δε σ’ αφήνει.....Νιώθεις να βυθίζεσαι σε ένα χάος και βγαίνει ένας άλλος εαυτός που δε ζει το παρόν, έλκεται από το παρελθόν και δεν οραματίζεται το μέλλον.

Χάνομαι...ακούγεται ο απόηχος της φωνής που μου λέει ΧΑΝΟΜΑΙ σε μαύρες σκέψεις και θολές εικόνες. Οι στιγμές περνούν, γίνονται ανάμνηση πριν καν προλάβω να τις ζήσω. Οδυνηρό.....Ωχ.....πονάει.... «Εεεεε, ξύπνα», λέω μέσα μου- *όλοι οι δείκτες του ρολογιού γυρισμένοι στο εδώ και τώρα*. Αυτό που με φωνάζει να το ζήσω κι εγώ απλά σαν θεατής το βλέπω να περνά κινηματογραφικά από μπροστά μου.

Η μόνη πραγματικότητα είναι το ΤΩΡΑ, το χθες έχει φύγει και δεν μπορείς να κάνεις τίποτα γι’ αυτό· καλύτερα έτσι...γιατί σε έφερε σ’ αυτό που είσαι σήμερα. Κι αν πέρασες τη ζωή σου με όνειρα για το χθες και το αύριο, θα έχασες αυτό που συμβαίνει σε σένα και σε μένα τώρα....

Κορδαλή Βάσια
Ψυχολόγος